

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci žalobce: **M. R.**, bytem, zastoupen Mgr. Soňou Bernardovou, advokátkou, se sídlem Koliště 55, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2015, č.j. 590 708 1422/47091-ŠM, ve věci změny výše invalidního důchodu,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2015, č.j. 590 708 1422/47091-ŠM **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaná **j e p o v i n n a** nahradit žalobci na náhradě nákladů řízení částku **6292 Kč**, a to do **30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Soni Bernardové, advokátky, se sídlem Koliště 55, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou ze dne 22. 5. 2015 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2015, č.j. 590 708 1422/47091-ŠM (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla námitky proti svému prvostupňovému rozhodnutí ze dne 6. 1. 2015, č.j. 590 708 1422. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla žalobci žádost ze dne 20. 10. 2014 o změnu výše invalidního důchodu na důchod pro invaliditu třetího stupně podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. d) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995, o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“ či „zákon o důchodovém pojištění“). Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě Městské správy sociálního zabezpečení Brno (dále jen „MSSZ Brno“) ze dne 16. 12. 2014, podle kterého byl žalobce shledán invalidním pro invaliditu druhého stupně.

V odůvodnění **napadeného rozhodnutí** žalovaná uvedla, že nechala vypracovat v rámci řízení o námitkách nový posudek o invaliditě ze dne 10. 3. 2015, jímž bylo zjištěno,

že u žalobce se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 ZDP, a to nadále o invaliditu druhého stupně, přičemž míra poklesu jeho pracovní schopnosti byla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena ve výši 50 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X. (postižení dýchací soustavy), oddílu B (dolní dýchacích cesty), položky 3 (astma), písm. b) vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, tedy astma pod částečnou kontrolou, omezení denních aktivit jen při výskytu příznaků a exacerbaci, denní příznaky více než dvakrát týdně, noční příznaky, potřeba úlevových léků více než dvakrát týdně, tři a více exacerbací za rok. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na horní hranici rozmezí této položky, tj. 40 %. Vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení byla podle citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10 %, takže celkově dosahovala k datu vydání napadeného rozhodnutí 50 %. V odůvodnění žalovaná dále uvedla, že zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není natolik významný, aby odůvodňoval třetí stupeň invalidity. Žalobce je od roku 2010 léčen v plicní ambulanci pro nealergické bronchiální astma, na podzim a v zimě opakované infekční exacerbace s potřebou antibiotické, bronchodilatační a kortikoidní léčby. Stav je celkově dobře stabilizován na léčbě. Je léčen dále i na imunoalergologii pro těžkou poruchu buněčné imunity, přičemž v tomto ohledu v průběhu dvou let nebyla dokladována žádná infekce, která by si vyžádala léčbu během hospitalizace, pouze na přelomu roku a překonal bronchopneumonii, kdy byl léčen za hospitalizace, avšak nejednalo se ani plísnový či parazitární zánět, ani o zánět způsobený oportunní abterii. Proto se z posudkového hlediska jedná pouze o lehkou poruchu s recidivami infekcí dýchacích cest. Další zdravotní postižení žalobce (poruchy dechu, gastroenterologické problémy, ortopedické potíže s levým kolenem po úrazu na lyžích, endokrinologické problémy s primární hypotyreózou s uzlovou strumou ani hypertenze nebyly shledány jako posudkově závažné stavy. Rovněž tak cukrovka byla hodnocena jako dobře kompenzovaná (diabetes mellitus 2. typu). Nově byl v námitkovém řízení doložen i prvotní nález z psychiatrie ze dne 4. 6. 2014 a psychiatrický nález, které by podle lékaře žalované byly hodnoceny samostatně jako lehké funkční postižení podle kapitoly XII oddílu E položky 1 písm. b) s maximálním poklesem do 20 %, porucha imunity by pak samostatně byla hodnocena podle kapitoly III oddílu A položky 1 písm. a) s maximálním poklesem 15 – 25%, interní choroby nebyly hodnoceny jako posudkově významné. Z těchto důvodů bylo jako rozhodující příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobce určeno nealergické astma bronchiale pod částečnou kontrolou, s omezením denních aktivit při výskytu příznaků a během exacerbací. Při kontrole na alergologii dne 5. 12. 2014 byla potvrzena nesprávná aplikace inhalační léčby, a je předpoklad, že po zavedení inhalace přes vortex dojde ke zlepšení komplikací i stavu. S přihlédnutím na počet exacerbací s podílem poruchy imunity byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena při horní hranici poklesu rozpětí na 40 %. Vzhledem k ostatním zdravotním postižením žalobce byla míra poklesu pracovní schopnosti zvýšena o 10%.

Z uvedených důvodů žalovaná dospěla k závěru, že nedošlo ke změně stupně invalidity a žalobce je i nadále invalidním pouze pro invaliditu druhého stupně, protože byly shledány námitky jako nedůvodné.

V **žalobě** proti napadenému rozhodnutí žalobce namítl, že pokud by žalovaná postupovala správně a provedla všechny dostupné důkazy, musela by dojít k závěru, že prvostupňové rozhodnutí je nesprávné, jelikož nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti žalobce má zdravotní postižení uvedené v kapitole X., oddílu B položky 3d vyhl. o posuzování invalidity. Žalobce poukázal na test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti (viz

k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2013, č.j. 6 Ads 45/2013 – 25) a má za to, že by v něm posudky vypracované lékaři OSSZ a žalované neobstály, a to z následujících důvodů. Žalobce trpí tzv. OLA (obtížně léčitelné astma), avšak z posudku o invaliditě ze dne 10. 3. 2015 vyplývá, že se v případě rozhodujícího zdravotního postižení žalobce jedná o „astma pod částečnou kontrolou“, což je v rozporu s podkladovými lékařskými zprávami. Dále je podle žalobce rozporný závěr o celkovém dobře stabilizovaném zdravotním stavu, a na jiném místě hovoří o „kolísavém zdravotním stavu“ přičemž není zřejmé, na základě jakých skutečností tak žalovaná dovodila. Rovněž není jasné, z čeho žalovaná dovozuje závěr o budoucím zlepšení komplikací i zdravotního stavu žalobce. Za vážné pochybení pak žalobce považuje skutečnost, že se žalovaná nevypořádala s tím, že byl žalobci na základě rozhodnutí MSSZ Brno-město přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně v roce 2010. Jelikož žalovaná zjevné rozpory ve svých zjištěních neodstranila doplněním dokazování a vycházela pouze z posudku o invaliditě ze dne 10. 3. 2015, nelze její rozhodnutí považovat za správné. Z uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaná se k věci vyjádřila tak, že ponechává rozhodnutí na úvaze soudu a navrhuje provedení důkazu posudkem Posudkové komise MPSV (dále jen „PK MPSV“).

Ze správního spisu vedeného žalovanou a MSSZ Brno vyplývají pro posuzovanou věc následující skutečnosti. Žalobce byl shledán nejprve na základě posudku MSSZ Brno ze dne 23. 7. 2008 částečně invalidním a dále na základě posudku 18. 9. 2009 plně invalidním, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu byla konstatována těžké astma bronchiale v souběhu s dalšími onemocněními. Při přechodu na právní režim účinný od 1. 1. 2010 na základě rozhodnutí MSSZ Brno ze dne 25. 1. 2013 došlo ke snížení invalidního důchodu žalobce z invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 7194 Kč měsíčně, a to na základě posudku MSSZ Brno ze dne 2. 8. 2011, podle něhož byl žalobce invalidní pouze ve II. stupni. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal námitky, o nichž žalovaná rozhodla rozhodnutím ze dne 14. 5. 2013, č.j. 5907081422/315-LT tak, že změnila prvostupňové rozhodnutí tak, že žalobci náleží pouze invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Dne 20. 10. 2014 žalobce podal žádost o zvýšení invalidního důchodu na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně.

Krajský soud nechal vyhotovit posudek PK MPSV ze dne 6. 10. 2015. Z tohoto posudku vyplývá, že žalobce byl i se svou právní zástupkyní jednání PK MPSV přítomen a byl vyšetřen, přičemž bylo mj. konstatováno, že při vyšetření (změně polohy sed-leh) se výrazně zadýchá, ke konci jednání se projevuje dušnost při řeči. Z posudkového hodnocení vyplývá, že v popředí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaného je postižení bronchiálním astmatem. Toto postižení má největší vliv na pokles pracovní schopnosti. Posuzovaný je s astmatem léčen od roku 1998. MUDr. D. K. z Kliniky nemocí plicních a tuberkulosey hodnotí astma bronchiale jako těžké, problematické s pozitivními bronchodilatačními testy. Od října 2014 došlo k dalšímu zhoršení, kdy při masivní komplexní terapii s inhalační léčbou kortikoidy stav není stabilizovaný, posuzovaný prakticky každodenně (někdy i 3-5x denně) používá záchranou medikaci. Nyní je přítomna lehká až středně těžká kombinovaná ventilační porucha v klidovém období, při exacerbaci je těžká porucha ventilačních parametrů, kdy FEV1 klesá pod 50%. Bronchoskopicky je patrná dyskinesa průdušnice a obou hlavních bronchů, což zhoršuje náchylnost k infekcím, stejně tak jako přítomnost těžké imunodeficiency buněčného typu. Pro těžký syndrom spánkové apnoe je žalobce sledován ve spánkové ambulanci FN Bohunice, má tlakovou dlahu. Po

prostudování doložené zdravotnické dokumentace PK MPSV konstatovala, že stav nemocného se zhoršil od exacerbace s infektem v říjnu 2014 nebylo dosaženo stavu stabilizace. Stav je možno hodnotit jako asthma pod nedostatečnou kontrolou, posuzovaný má příznaky denně, úlevové léky používá prakticky denně, někdy i několikrát denně. Pokles výkonnosti lze hodnotit jako středně těžký (kapitola X, odd. B, pol. 3c). Zdravotní stav nelze hodnotit podle položky 3d, jelikož posuzovaný nesplňuje kritérium nutnosti opakované ústavní péče v nemocnici či na odborném pracovišti, byť docházel ambulantně na podávání infuzí s kortikoidy a bronchodilatačními léky 2 – 3 za rok v posledních dvou letech. Žalobce je v péči dalších odborných ambulancí, je léčen na neurologii pro bolesti bederní páteře a osteochondrosu disku v krční oblasti C5/6 a C/7 s dorsálními osteofyty, je v péči i rehabilitační ambulance. Na kolenních kloubech byla oboustranně provedena viskosuplementace pro arthrotické změny, vlevo poúrazově byla provedena arthroscopie s parciální laterální menisectomií a discizí a s parciální resekci hypertrofické mediopatellární plíky. Hybnost levého kolena byla shledána jako dobrá, nejedná se o těžké postižení. Výrazná kardiální patologie nebyla potvrzena, refluxní choroba je též kompenzována bez komplikací. Posuzovaný je léčen i na endokrinologické ambulanci pro primární hypothyreosu s uzlovou strumou, stav je kompenzován na substituční léčbě. Diabetes mellitus je dobře kompenzován na dietě a perorálních tabletách. PK MPSV hodnotila zdravotní stav odlišně od lékaře MSSZ a ČSSZ, neboť v časovém průběhu se ukázalo, že astmatické postižení je těžšího stupně, než byl původní předpoklad, a následné exacerbace v říjnu 2014, dubnu 2015 doložily i to, že průběh do budoucna je nepříznivý, a to z důvodu trvalé masivní kortikoterapie inhalační a velmi časté systémové nemožnosti aplikace biologické léčby, nemožnosti úpravy dyskinesy trachei a bronchů, přidruženého syndromu spánkové apnoe apod. V posudkovém závěru dospěla PK MPSV k tomu, že k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole X., oddílu B, položce 3, písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na horní hranici cit. položky ve výši 60 %, přičemž zvýšení ve smyslu § 3 odst. 1 či § 3 odst. 2 shledala PK MPSV pro přidružené ostatní choroby. Celková míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena ve výši 70%, přičemž datum změny stupně invalidity PK MPSV stanovila na 17. 10. 2014 k datu vyšetření na Klinice nemocí plicních a tuberkulózy FN Brno – MUDr. K.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), a jde rovněž o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68, a § 70 s. ř. s.

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.

Při jednání nařízeném dne 27. 6. 2016 obě strany setrvaly na svých návrzích, přičemž soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 6. 10. 2015. Žádná ze stran nenavrhla provedení dalších důkazů. V závěrečných návrzích zástupkyně žalobce uvedla, že požaduje zrušení napadeného rozhodnutí jako nesprávného, neboť bylo prokázáno, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidním ve III. stupni invalidity. Zástupkyně žalované v závěrečném návrhu ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.

Žaloba je důvodná.

Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při

svém zdravotním postižení vykonávat (srv. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

Krajský soud doplnil dokazování posudkem PK MPSV ze dne 6. 10. 2015. Krajský soud především shledal, že předmětný posudek má všechny formální náležitosti ve smyslu ustanovení § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž PK MPSV zasedala v řádném složení a jejím členem byla lékařka z oboru plicního –interního lékařství. Obsahově krajský soud shledal, že předmětný posudek vycházel z úplné zdravotnické dokumentace a přešetření žalobce při jednání komise. Krajský soud považuje tento posudek za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené judikatury. PK MPSV srozumitelně a přesvědčivě zdůvodnila, proč považuje rozhodující zdravotní postižení žalobce za závažnější než lékaři MSSZ v Brně a žalované v námitkovém řízení. Zároveň i zdůvodnila, proč nevolila ještě závažnější kvalifikaci pod kapitolu X, odd. B položky 3d. Nicméně i tak za využití ustanovení § 3 citované vyhlášky o posuzování invalidity PK MPSV usoudila, že pokles pracovní schopnosti u žalobce dosahuje 70%, což je takový pokles pracovní schopnosti, který je ve smyslu ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění považován již za invaliditu třetího stupně. Jelikož ani žalovaná při soudním jednání nenavrhovala provedení dalších důkazů, ani nezpochybnila vypovídací hodnotu a přesvědčivost předmětného posudku PK MPSV, krajský soud dospěl k závěru, že posudkové hodnocení PK MPSV představuje stěžejní důkaz vedoucí k náležitému zjištění skutkového stavu. Provedeným doplněním dokazování je skutkový stav věci zjištěn řádně a náležitě a lze z něho vycházet při právním posouzení věci.

Jelikož závěry předmětného posudku PK MPSV jednoznačně vypovídají o tom, že tento zdravotní stav u žalobce trval již od 17. 10. 2014, tedy i k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované, krajský soud shledal, že napadené rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno zamítnutí žádosti o zvýšení invalidního důchodu žalobce, bylo vydáno na základě nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu, a zrušil ho ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

V dalším řízení je povinna vydat ve věci změny výše invalidního důchodu žalobce nové rozhodnutí o námitkách žalobce ve smyslu § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaná bude v dalším řízení o invalidním důchodu vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něho vycházet při novém posouzení žádosti o zvýšení invalidního důchodu žalobce. Zároveň nepochybně bude její povinností rozhodnout o doplatku invalidního důchodu za dobu, kdy byl žalobce shledán invalidním ve III. stupni invalidity. V tomto ohledu je krajskému soudu na základě sdělení žalované známo, že žalovaná již v mezích rozhodnutím ze dne 6. 11. 2015 rozhodla na základě nového posudku o invaliditě MSSZ v Brně ze dne 23. 9. 2015 o zvýšení invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na důchod pro invaliditu třetího stupně, a to ode dne 23. 9. 2015, a zároveň přiznala žalobci doplatek důchodu za dobu od 23. 9. 2015 do 9. 12. 2015 ve výši 12738 Kč. Žalované tedy zbývá v dalším řízení posoudit nárok na zvýšení invalidního důchodu od prokázaného dne vzniku invalidity třetího stupně do dne 23. 9. 2015, od něhož již byl doplatek důchodu žalobci poukázán.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch

neměl. Žalobce měl ve věci plný úspěch, přičemž uplatnil náhradu odměny za zastoupení advokátem a náhradu hotových výdajů, včetně DPH.

Krajský soud vycházel při stanovení částky náhrady nákladů řízení z příslušných ustanovení vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 9 odst. 2 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu platí, že v řízení o žalobě v důchodové věci ve správním soudnictví je tarifní hodnotou 5.000 Kč. Ve smyslu § 7 bod 3 této vyhlášky činí sazba za jeden úkon právní služby 1.000 Kč. Krajský soud vycházel z toho, že zástupkyně žalobce učinila ve věci prokazatelně čtyři úkony právní služby, a to konkrétně převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu), podání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu), účast na jednání PK MPSV dne 6. 10. 2015 a účast při soudním jednání dne 27. 6. 2016 (§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu). Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč. Celkem tedy náleží na odměně za právní zastupování žalobci částku 5200 Kč, kterou bylo třeba zvýšit o částku odpovídající DPH (21%), neboť zástupkyně žalobce doložila, že je plátcem této daně. Celkem tedy na odměně za právní zastupování náleží částka 6292 Kč. Jelikož jiné náklady (cestovné, ztrátu času) zástupkyně žalobce nepožadovala a ani nevyplynoují ze spisu, činí celková suma náhrady nákladů řízení přiznaná žalobci částku 6292 Kč, kterou má žalovaná povinnost uhradit k rukám zástupkyně žalobce za podmínek uvedených ve výroku II. tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. června 2016

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Běla Kotoučková